

Concerts de Nadal

► Aquests darrers dies, amb motiu del Nadal, moltes de les esglésies i temples de la diòcesi s'han obert i col·laborat amb les activitats que es fan en els nostres pobles, i una d'elles són els concerts de Nadal, organitzats per les escoles de música, centres educatius, corals... A Ponts, es va celebrar el Concert de Nadal de l'Escola Municipal de Música de Ponts el dissabte 13 de desembre. A més, la campanya de recollida d'aliments que es va destinar a Càritas i als Serveis Socials del municipi.

GLOSSA

Jo et batejo...

Un jove que ha de rebre els sagraments de la iniciació cristiana —baptisme, eucaristia i confirmació— s'adreça al bisbe tot dient: «Com tothom, tinc una història personal. No he rebut mai cap influència religiosa o espiritual positiva de l'entorn familiar. Encara adolescent, canvio d'escola. Acabo l'ESO i el batxillerat en una escola cristiana, assistint per primera vegada a una classe de religió. Jo seguia fidel a l'herència rebuda, però vaig començar a veure coses. Vivia al costat de gent de fe, especialment un dels companys, que esdevindria el meu millor amic i que avui serà el meu padrí. Tinc molt clar que no va ser casualitat la seva salutació el primer dia de classe. Jo, que mai no havia assistit a missa, conec sacerdots. I a poc a poc, sense adonar-me'n, alguna cosa va canviant en mi.

»Nou punt d'inflexió: conèixer l'Anna, una persona de fe viscuda. Em demanà si volia que oferís una missa per la meva mare, que havia mort feia poc. Li vaig dir que això no servia. Després de moltes converses i reflexions, d'obrir la meva ment i el meu cor, vàrem començar a sortir. La mort de la mare, d'altra banda, m'apropà força a Déu. En el seu darrer temps de vida, li vaig donar de menjar, de beure, vaig estar al seu costat. Uns versets de l'Evangeli eren sem-

pre al meu cap. «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40). Com podia ser que jo estigués complint les Escriptures? Com podia ser que estigués fent la seva voluntat sense proposar-m'ho?

»Totes aquestes inquietuds i aquesta set de veritat transformaren el meu cor. Em portaren a demanar ser cristià. Un catequista m'ha acompanyat en aquest temps de catecumenat, instruint-me religiosament i espiritual. M'ha fet créixer en la fe. Dos anys de preparació per dir sí a Crist. Avui és el dia que naixeré a una nova vida. Em queda molt per aprendre: buidar-me per donar cada dia i donar-ho tot. Confio de fer-ho, amb l'ajuda de Déu, i li dono gràcies, especialment per l'Anna, que m'ha ensenyat a estimar i a resar, que m'ha donat tot el que tenia —el seu amor, la seva estimació— i que m'ha transmès la seva vivència de fe amb el seu testimoniatge. Confio que jo, que em sento cridat per Crist a formar part de l'Església, pugui il·luminar també altres vides amb la seva llum. Sento, senyor bisbe, que Crist m'ha cridat i, amb humilitat, li demano els sagraments de la iniciació cristiana.» Unes paraules ressonen: Jo et batejo...

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

El baptisme ens fa el do de l'alegria de la fe

«**V**iviu sempre alegres en el Senyor», proposa sant Pau (Fil 4,4) i el Papa Francesc n'ha fet com el programa del seu Pontificat, i ho explica en la seva ja famosa Exhortació «**L'alegria de l'Evangeli**». Ens hi diu al començament: «L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria.» (EvG. 1). Us proposo acollir el do de **l'alegria que ens ve per la fe**, quan tot just estem començant un nou Any, i quan celebrem el Baptisme del Senyor, que és també la nostra festa, perquè tots hem renascut de les aigües del Jordà.

Glossant el Papa Francesc podem dir que el missatge cristià que anomenem Evangeli, Bona Nova, és un anunci d'alegria per a tot el poble. L'Església no és un refugi per a gent trista. **L'Església és la casa de l'alegria**. I aquells que estan tristos hi han de poder trobar la veritable alegria. Pel baptisme hem estat fets fills de Déu i participem d'aquesta comunitat joiosa. L'alegria de l'Evangeli no és una alegria qualsevol. Troba la seva raó de ser en el saber-se acollits i estimats per Déu, i reconeix que amb la seva ajuda, el bé triomfarà i podrem tirar endavant, malgrat les dificultats, els fracassos i els pecats. La mateixa mort ja ha estat vençuda, i pel baptisme ja hem ressuscitat amb Crist. Déu ens ha salvat en Jesús, i ajuda especialment els que tenen el cor desorientat. Per més grans que siguin els nostres límits i les nostres pèrdues, no podem ser febles i vacil·lants davant de les nostres debilitats. Per contra, se'ns convida a enfortir les mans, per tenir coratge i no témer, perquè el nostre Déu ens revela sempre la grandesa de la seva misericòrdia.

Al llarg de l'any i sempre, Ell ens espera, està a prop nostre, Ell ens estima i des del baptisme ha infós tot el seu omnipotent Esperit Sant Defensor en el nostre interior. Ens dona la força de recomençar sempre de nou. Siguem capaços de reobrir els ulls, de superar tristesses i plors i entonar «*un càntic nou*». Aquesta alegria veritable de l'Esperit roman també durant la prova, també en el sofriment, perquè no és superficial, sinó que baixa al profund de la persona que es fia de Déu i confia en Ell.

L'alegria cristiana, com l'esperança, té el seu fonament en la fidelitat de Déu, en la certesa que Ell manté sempre les seves promeses. El profeta Elies (1Re 19) exhorta aquells que han perdut el camí i es troben en la desesperació o la depressió, a confiar en la fidelitat del Senyor, perquè la seva salvació no trigarà a irrompre en la seva vida. Tots els qui han trobat Jesús al llarg del camí, experimenten al cor una serenitat i una alegria de la que res ni ningú els en podrà privar. **La nostra alegria és Jesucrist**, i el seu amor fidel i inesgotable! Per això, quan un cristià es torna trist, vol dir que s'ha allunyat de Jesús. Però llavors no podem deixar-lo sol! Cal pregar per ell i fer-li sentir l'escalaf de la comunitat. Quines pors o desconfiances ens paralitzen? per què no vivim prou en l'alegria? Revisem amb esperança allò que ens cal: **conversió pastoral** (element clau) per tal de viure tot l'any del Senyor i tota la vida amb esperit renovat i mirada neta. L'alegria de l'Evangeli és el programa del Papa i ha de ser també el nostre!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **ALBERT SOLER LLOPART**

Blanquerna i Francesc

El Dr. Albert Soler, professor de la Facultat de Filologia (UB), va trobar paral·lelismes entre el papa Francesc i el personatge lul·lià Blanquerna en la ponència impartida durant l'acte acadèmic de la festivitat del beat Ramon Llull, organitzat per la Facultat de Filosofia de la URL el 26 de novembre.

Quines similituds troba entre el papa Francesc i el personatge Blanquerna?

Blanquerna, com el papa Francesc, és un home que ve de lluny. Blanquerna, com Jorge M. Bergoglio, és algú que es deixa interpel·lar per la realitat: per a tots dos, la realitat és més important que les idees. Blanquerna impulsa una renovació de l'Església que arriba a les perifèries i que té un abast que va més enllà del seu pontificat. També és el que pretén, em sembla, el papa Francesc, que pensa més en una renovació profunda, compartida i, per tant, necessàriament llarga.

Francesc és el papa angèlic del s. XXI?

Crec que, afortunadament, no. El mite del *papa angèlic* reapareix periòdicament en la història de l'Església des del s. XIII; és l'esperança que un papa impulsarà una reforma completa de la societat, ell tot sol, actuant de dalt a baix. El papa Francesc no es presenta com un líder carismàtic; prefereix afavorir la implicació de la gent, la participació i el protagonisme compartit. Si no és així, no és possible una renovació profunda.

Què destaca del pensament de Llull?

La riquesa d'ideació, la varietat de propostes, el vigor expressiu, la tenacitat. La fe viscuda com un camí personal, que comporta desenvolupar al màxim totes les capacitats humanes i que, per tant, fa créixer cada persona fins a la trobada amb Déu. I, al mateix temps, la fe com a aventura necessàriament compartida, que fa atenció a l'altre, que el busca, que l'escolta i hi dialoga.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per l'hospitalitat

Jesús meu, nascut en un estable perquè l'hostal no era pas el vostre lloc, per tu i per la teva família: beneeix tots els qui ofereixen hospitalitat.

Fes que sempre tinguin lloc per als pobres i per als viatgers en camí.

Dóna'ls coratge i força per acollir tots els seus hostes, i fes que recordin que tot el que hauran fet per ells ho hauran fet per tu.

Jesús meu, beneeix tots els qui donen hospitalitat.

Que l'Esperit Sant els comuniqui que seran ben acollits i privilegiats al Regne del cel, que acull tantes persones, i sobretot els més pobres d'entre els pobres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«No todo acaba en cenizas»

La Zaranda celebra sus 40 años con la obra teatral *El grito en el cielo*. Pasó por América y por la Bienal de Venecia. Intenta plantar cara a este mundo **deshumanizado** y sin capacidad para la **trascendencia**.

Se denuncia «**esta civilización meramente tecnológica** que sólo valora lo que es útil para su perverso engranaje».

El director P. de la Zaranda y el autor E. Calonge sitúan la acción en un geriátrico: personas mayores, enfermas, somnolientas, aparcadas, con el alma a la intemperie. Es la vejez, la decrepitud y la muerte.

—«Parece que se trata de morir como se vive: **sin sentido**.

—»Sedados, narcotizados, dejan al margen lo **esencial**.

—»La obra es un **misterio** que intenta **alumbrar lo invisible** que hay en nuestro interior.

—»Nunca sabemos dónde acaba la **razón** y comienza lo **inexplicable**.

—»Perseguimos la idea de que **no todo acaba reducido a cenizas** —de un cementerio o de un horno crematorio.»

«Que en una sociedad ciegamente materialista surge el **grito**, que la filósofa María Zambrano, creyente ella, que enseñó en España y Europa, Premio Príncipe de Asturias, repetía: **“El grito salía del alma”**, de lo más **profundo** del ser, y no de una agitación epidérmica.»

El Dr. Víctor Frankl afirmó: «Por encima de los valores aparece el **Sobresentido**, que se encuentra en la esfera religiosa, ya que existe el Sentido Último de la vida.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La ternura hacia los hermanos

Hace unos días el Papa recibió a una periodista del diario *La Nación*. Al final de la entrevista, Francisco, él mismo, sencillamente, toma una bolsa y la entrega: son unos juguetes para los hijos de la corresponsal. A la cordialidad, humor y responsabilidad del diálogo se suman la cercanía y la ternura.

En la sede de la FAO, atento a las necesidades de los pobres, el Papa habló de ponerse «al servicio de los que pasan hambre», de «atenderlos con gestos concretos de cercanía». Ellos «nos piden dignidad, no limosna».

El Santo Padre, en su mensaje para la reciente Jornada de la Paz —con el lema «No esclavos, sino hermanos»—, manifiesta que reza «de modo especial para que, respondiendo a nuestra común vocación de colaborar con Dios y con todos los hombres de buena voluntad en la promoción de la concordia y la paz en el mundo, resistamos a la tentación de comportarnos de un modo indigno de nuestra humanidad».

Regalos de cercanía, dignidad, justicia, paz, fraternidad, servicio... Imitación de Cristo «de las obras de misericordia mediante las cuales Él ha realizado el Reino». «Al atardecer de la vida, seremos juzgados sobre el amor» (San Juan de la Cruz). También sobre la proximidad y sobre la ternura hacia los hermanos.

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURAS MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

Comença el temps de durant l'any

- 12. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1,14-20]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.
- 13. ■ Dimarts** [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església. Sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.
- 14. ■ Dimecres** [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.
- 15. ■ Dijous** [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.
- 16. ■ Divendres** [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.
- 17. □ Dissabte** [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.
- 18. ■ † Diumenge vinent**, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 3,1a.3b-10.19 / Sl 39 / 1Co 6,13c-15a.17-20 / Jn 1,35-42]. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. domìnica; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

EL BAPTISME DEL SENYOR

▮ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridarà una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat.

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i ell se n'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▮ Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és Excels. R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teua ciutat. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dóna testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant». Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

▮ Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Así dice el Señor: «Oíd, sedientos todos, acudid por agua, también los que no tenéis dinero: venid, comprad trigo, comed sin pagar vino y leche de balde. ¿Por qué gastáis dinero en lo que no alimenta, y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos, y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclina el oído, venid a mí: escuchadme, y viviréis. Sellaré con vosotros alianza perpetua, la promesa que aseguré a David: a él lo hice mi testigo para los pueblos, caudillo y soberano de naciones; tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; por el Señor, tu Dios, por el Santo de Israel, que te honra.

Buscad al Señor mientras se le encuentra, invocadlo mientras esté cerca; que el malvado abandone su camino, y el criminal sus planes; que regrese al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor. Como el cielo es más alto que la tierra, mis caminos son más altos que los vuestros, mis planes, que vuestros planes.

Como bajan la lluvia y la nieve del cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra, que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.»

▮ Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

El Señor es mi Dios y Salvador, / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardamos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los testigos: el Espíritu, el agua y la sangre, y los tres están de acuerdo. Si aceptamos el testimonio humano, más fuerza tiene el testimonio de Dios. Este es el testimonio de Dios, un testimonio acerca de su Hijo.

▮ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan:

«Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.» Por entonces llegó Jesús desde Nazaret de Galilea a que Juan lo bautizara en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse el cielo y al Espíritu bajar hacia él como una paloma. Se oyó una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo amado, mi predilecto.»

El baptisme de Crist. Pintura del Tintoretto (Jacopo Robusti, 1518-1594)

COMENTARI

L'Epifania del Jordà

El Pare manifesta la missió del Fill. També el baptisme de Jesús és un esdeveniment de l'Epifania: il·lumina l'autorevelació de Déu. Ara, però, és hora de recollir la tendra imatge del Nen Jesús i posar-lo en la capsa on guardem les coses de Nadal. Jesús, en el baptisme, apareix com un home fet i dret que parla una llengua local, l'arameu de Galilea, que viu en un poble de Palestina i que es confon amb la humanitat comuna; en el baptisme, però, apareix el misteri amagat en aquesta persona que baixa fins al Jordà per ser batejat per Joan, fent cua com els pecadors. Jesús assumeix la

nostra condició de pecadors; així expressa la seva determinació de donar la vida a favor dels altres.

A l'Antic Testament s'acabà la profecia i es van tocar els cels, tot esperant que s'obrissin i baixés l'Esperit damunt del profeta dels temps definitius. Aquests s'obren damunt de Jesús i l'Esperit Sant davalla sobre ell en forma de colom, tot confirmant que en Jesús es dóna la reobertura de la comunicació entre el cel i la terra. Déu s'humanitza i es fa accessible a la humanitat per mitjà de Jesús, a qui anomena el seu Fill estimat. L'Esperit de Déu reposa sobre ell, el guiarà al desert i després cap a Galilea, Jerusalem, el Gòlgota. Amb la força d'aquest Esperit, Jesús oferirà la seva vida per llevar el pecat del món. Joan Baptista

és el precursor que predica un baptisme de conversió, li prepara el camí i confessa que el més gran, que ve després d'ell, és Jesús, el qual batejarà en l'Esperit.

A nosaltres, el baptisme ens fa fills de Déu: som fills i filles estimats de Déu. Ens cal escoltar la veu del Pare o el testimoniatge del Baptista que ens presenta Jesús com a Fill estimat de Déu. Aquest títol és l'únic camí per a experimentar què significa per a nosaltres ser fills en el Fill. Aquí rau el nostre ser cristians i deixebles de Jesús que ens crida a seguir-lo, no com qui segueix una doctrina, sinó la mateixa persona del Crist que, a continuació d'aquest evangeli d'avui crida els deixebles, ens crida a nosaltres a fer camí amb ell.

Ignasi Ricart, claretià

Reunió del Consell Diocesà de Càritas d'Urgell

El dia 13 de desembre, festivitat de Santa Lúcia, va tenir lloc al Centre de Càritas Sant Domènec de Balaguer la reunió del Consell Diocesà, presidit pel seu president, Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, i amb la presència dels membres de Càritas Diocesana i de les diferents Càritas Parroquials. Després de la pregària, el Secretari general presentà el nou Director de Càritas Parroquial de Balaguer, Sr. Miquel Trilla, i es va acomiadar amb un reconeixement per la seva tasca en els darrers vuit anys, el Sr. Joan Rúbies.

Després, l'Arquebisbe va adreçar unes paraules als assistents, on va incidir en la necessitat de la tasca de Càritas en la nostra societat i en la nostra Església diocesana, tot agraint l'esforç i la feina que es fa des de les diferents Càritas Parroquials.

El Secretari general, Sr. Carles Martín, i la Directora del Centre Sant Domènec, Sra. Marta Fortuny, van exposar l'ordre del dia. Es va presentar el pla d'acció de la Càritas Diocesana, el Pla estratègic de Càritas d'Urgell per al període 2015-2017, amb una acurada explicació del seu contingut i del seu desplegament; es va donar detallada informació de l'estat en què es troba el projecte *Nougrapats* i també del contingut de la Llei de Transparència i Mecanatge que també afectarà Càritas i la seva administració.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Benedicció d'una icona de la comunitat ucraïnesa greco-catòlica a Guissona

La comunitat ucraïnesa greco-catòlica i els fidels de diversos ritus de Guissona ja veneren des del passat mes de desembre, una icona gran de la Mare de Déu que va ser beneïda en un acte solemne amb l'assistència de fidels de diferents ritus el passat 8 de desembre festa de la Immaculada Concepció. L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives presidí la benedicció acompanyat del Delegat episcopal per a l'atenció dels catòlics de ritu oriental del Bisbat de Vic, Rvdm. Mons. Josep Casanova i Martorell; de Mn. Iurii Stasiuk, de la Parròquia de Sant Josep, Santa Mònica i Sant Josafat de Barcelona, Parròquia personal per als fidels greco-catòlics ucraïnesos; del P. Yurij Svystun, encarregat de l'atenció pastoral de la comunitat dels ucraïnesos greco-catòlics d'Urgell i resident a Guissona i del Rector de la Parròquia de Guissona, Mn. Ramon Balagué, impulsor d'aquesta iniciativa.

Mons. Vives posà en relleu en la seva homilia la valentia de l'Església greco-catòlica, que ha estat molts anys perseguida i ha donat molts màrtirs de la fe. L'Arquebisbe també animà els fidels ucraïnesos a no renunciar mai a les seves arrels cristianes i a la seva identitat ucraïnesa catòlica, amb la llengua, la cultura i, sobretot, la seva fe. I al mateix temps els exhortà a saber integrar-se en la nova cultura catalana que els ha rebut i que han d'amarar amb el seu testimoni de fe, d'esperança i d'amor. L'Arquebisbe pregà per la pau en la difícil situació que es viu a Ucraïna i encomanà les famílies que ara viuen a Guissona o a d'altres diòcesis veïnes.

Després de beneir la icona (consagrada amb el crisma, l'aigua beneïda i l'encens), tots els fidels pogueren passar a venerar-la i ho feren amb gran unció i devoció. En acabar l'Eucaristia la icona beneïda fou traslladada processionalment i col·locada a la capella del Sant Crist, on des de aleshores, és venerada per tots els fidels.

Missa de Nadal al centre penitenciari de La Comella a Andorra

Mons. Joan-Enric va presidir el 19 de desembre la celebració eucarística preparatòria del Nadal per als interns del Centre Penitenciari de La Comella, a Andorra la Vella, que fou concelebrada per l'Arxiprest de les Valls i Delegat diocesà de Pastoral Penitenciària, M.I. Mn. Ramon Sàr-

ries, i per Mn. David Codina. A la celebració hi va assistir enguany el Ministre de Justícia i Interior, M.I. Sr. Xavier Espot. La Missa fou solemnitzada amb l'acompanyament musical d'un grup d'alumnes d'ESO de l'Escola Anna Maria Janer de Santa Coloma acompanyats per alguns dels seus professors i la directora de l'escola.

En una reunió prèvia amb el Ministre, el Director i Subdirector del Centre, Sr. Miquel Garcia i Sr. Ismael Hernandez va conèixer l'evolució de la institució en el darrer any i els esforços que s'estan fent des del Ministeri per aplicar mecanismes de garantia perquè no hi hagi abusos en el Centre, en sintonia amb el que va demanar en la seva darrera visita el Comitè de prevenció de la tortura del Consell d'Europa. Actualment, hi ha 55 interns. A la celebració eucarística van assistir-hi una quarantena dels interns a més del personal penitenciari. A l'homilia, l'Arquebisbe i Copríncep va fer referència a la joia del Nadal per l'Encarnació de Déu: «Sóc molt conscient que esteu passant per un túnel, però heu de ser conscients que un dia sortireu i us heu de reintegrar a la vida. Us vull portar l'esperança, perquè el major perill és perdre-la: I paga la pena lluitar. El Nadal ens pot portar dues actituds bones: una, acollint la pau i el perdó, a viure la llibertat interior que ve de Déu; l'altra, a no perdre la dignitat, perquè no us la pot prendre ningú. Us convido a mirar el futur, perquè vindrà un dia en què la vostra realitat serà també la que haureu construït aquí.»

Concert en benefici de l'EENS de Meritxell

A la nit, va presidir el concert de Nadal dels Petits Cantors del Principat d'Andorra, que es va dur a terme a l'Auditori Nacional d'Andorra, a Ordino. El concert era en benefici de l'Escola Especialitzada de Nostra Senyora de Meritxell, amb el patrocini del Govern d'Andorra, i amb el suport de diverses entitats, empreses i col·laboradors. Hi van participar els músics Nicolas Licciardi, Nicolas Jeunesse, Martin Angster, Nicolas Christophe, Clément Schuppert i Anne-Juliette Meyer. La direcció va ser de Catherine Métayer.

Els Petits Cantors van fer un recorregut per cançons i peces d'arreu del món, i van començar amb una nadala lletrada a Andorra per Marta Déu amb música de M. Henric, moment que recull la fotografia.

TEMPS D'ADVENT, AMB VALORS CRISTIANS

Perseverança

És possible que, amb certa facilitat, haguem vist algun dels resums de l'any 2014 oferts pels mitjans de comunicació. Moltes imatges ens ajudaven a fer memòria dels esdeveniments destacats. Alguns d'aquests potser no els recordàvem massa i d'altres, ja sigui per bé o per mal, els teníem ben presents. Les notícies s'anaven encadenant una darrera l'altra confirmant-nos que tot va passant ràpidament.

Hi ha moltes coses i situacions que canvien i també és cert que segons quina sigui la intensitat del canvi pot arribar a desestabilitzar-nos. Fins i tot, la velocitat amb que es produeixen els canvis no ens permet tenir el temps necessari per a re-situarnos.

Essent conscients de les transformacions que es van produint també ens podríem creure que res es pot mantenir massa temps. Si n'estiguéssim convençuts d'això, el següent pas que donaríem

seria abandonar tot esforç per mantenir les pròpies opcions, valors i compromisos presos. Però també sabem que això no ens portaria enlloc.

Malgrat passi el temps, amb els canvis que comporta, sempre trobarem aquells valors que, tot cultivant-los, ens permeten mantenir-nos fidels en les nostres opcions. Haurem d'adaptar-nos en alguns aspectes però no podem renunciar a allò que per a nosaltres és essencial.

Aquesta constància en mantenir allò que és fonamental també hi és ben present en la celebració del nostre baptisme. No és únicament un sagrament que vam rebre de manera puntual en un dia concret sinó que tot el que se'ns és donat en aquell dia es perpetua al llarg de la nostra vida cristiana, i per altra part, també ens compromet a perseverar en el do de la fe.

Els gestos que el mossèn va realitzar i les paraules que pronuncià ens les digueren perquè ho

visquéssim sempre: ens ungiren amb el Sant Crisma per tal d'esdevenir sempre membres de Crist, sacerdots, profetes i reis per a la vida eterna; en imposar-nos el vestit blanc ens demanaren de guardar aquesta dignitat sense taca fins a la vida eterna; quan ens lliuraren el ciri encès ens exhortaren a caminar sempre com a fills de la llum, a perseverar en la fe, perquè quan el Senyor tornarà puguem sortir al seu encontre amb tots els sants, etc.

Per una part Déu ens concedeix els seus dons i per una altra hi ha la nostra tasca d'acceptar-los, de viure'ls plenament. Avui, tot celebrant la festa del Baptisme del Senyor, demanem a Déu, el nostre Pare, que ens ajudi, amb la seva gràcia, a mantenir-nos fidels al seu amor, a rebre sempre amb goig el fet de ser els seus fills estimats i a viure la nostra fe al llarg de la nostra vida, en totes les situacions que ens toqui viure.

Mn. Antoni Elvira